

bljučarja Blaža Habinca in so mu odnesli 300 l vina.

V spanju okraden. Iz sejma v Zagorju ob Savi se je vračal sejmar in je zaspal pod špančevu lipo. Ko se je prebudil, ni imel več listnice, v kateri je bilo 800 Din, in ne klobuka.

Roparski umor z ogromnim plenom. V Belgradu v Arangjelovački ulici v spalni sobi so našli razkomanenega bogatega trgovca in bivšega poslanca Joco Uroševića. Vlomilci so ga razsekali s sekuro. Policija je ugotovila, da so se polastili tolovaji blagajniških ključev umorjenega. Iz blagajna so odnesli 1.600.000 Din gotovine in raznih vrednostnih papirjev, da znaša skupni plen 5 milijonov dinarjev.

Izpred sodišča.

Obsojen radi ropa in upora stražnikom na 1 leto in 3 mesece robije. 30letni Karl Pernek iz Limbuša pri Mariboru je 9. maja iztrgal Matiji Robiču iz Bresternice pri Kamnici 100 Din. Ob priliki aretacije se je zoperstavil stražnikom. Pernek je bil v Mariboru 1. VII. obsojen na 1 leto in 3 mesece robije.

Slovenska Krajina.

Sobota. Na svetek Sv. Petra in Pavla je Bog poklical k sebi kanonika, dekana, konzistorijalnega svetnika in mestnega župnika v Soboti g. Slepec Ivana. Zvečer se je še sprehajal dobre volje kot vedno, ob 9. uri je šel spat, pa ga je zadela kap in zjutraj v torek so ga našli mrtvega. Črne zastave so zaplapolale na cerkvah in župniščih soboške dekanije, zvonovi v teh cerkvah so oznanjali svetlo, da g. kanonik ni več med živimi. Še isti dan je vedela vsaka vasica v Prekmurju, da se je en močan steber zrušil. Žalujejo za njim vsi, njegovi farniki, iskreni prijatelji zlasti v Soboti, duhovniki njegove dekanije, katerim je bil zvest, dober prijatelj, oče in mlajšim vzgojitelj in vsem zagovornik. Malo ljudi je bilo v Prekmurju, ki rajnega ne bi poznali. Ne bomo imeli več duhovnika, ki bi imel pri vseh duhovnikih tak ugled, ki bi bil v duhovniški družbi tako zaželen kakor pokojni g. dekan. Bil je šaljive narave. Pred tremi meseci

mu je umrla mati in zdaj se je priselil k njej. Najbolj ga bodo pogrešali duhovniki, katerim je znal svetovati v vseh težavah. Pokojni g. kanonik je moral prestati tudi veliko krivic. Preganjali in kaznovali so ga, pa ni klonil in je povedal vsakemu, kar si je zaslužil v obraz, za hrbtnosti ni poznal. Star je bil 64 let, 24. junija je obhajal med svojimi sobraty svoj zadnji god. Rojen je bil v Soboti, kjer je bilo njegovo kaplansko mesto 10 let in 30 let je bil v Soboti župnik. Torej 40 let je delal med soboškimi verniki. Pozidal je krasno cerkev in nadarbinsko poslopje. Druge načrte mu je kruta smrt prekrizala. Pokopali smo ga 2. julija. Imel je nad vse krasen pogreb, ki ga je vodil stolni kanonik dr. Mirt. Duhovnikov in bogoslovcev je bilo 60, med temi dekani in monsig. Lovrec. Ljudi ogromno iz vseh far v Prekmurju, dve godbi in nešteto krasnih vencev. Na prižnici se je od pokojnega poslovil g. dr. Mirt. Truplo so iz cerkve na pokopališče nesli duhovniki in bogoslovci, katere je on krstil in vzgojil. Ko so nesli truplo iz cerkve, so ljudje glasno jokali, kakor tudi ob odprtem grobu, solz se niso sramovali tudi duhovniki in visoka svetna inteligenca. Pevski zbor mu je zapel več žalostink. Ob grobu je govoril poslovilne besede mestni župan g. Hartner. Pogreba so se še udeležili: narodni poslanec g. dr. Klar, sreska načelnika v Soboti in Lendavi z uradništvom, uradništvo ostalih uradov, vsi trije banski svetniki. Blagi g. kanonik, počivajte v miru, molili bomo za Vašo dušo in nikdar vas ne bomo pozabili. Ostalim naše iskreno sožalje.

Sobota. Za dekanijanskega upravitelja je imenovan g. raniz Jožef, župnik na Tišini, za župnijskega pa g. Vojkovič, kaplan.

Nove sv. maše bodo v nedeljo 12. julija in sicer na Tišini bo pri prvi sv. maši g. Gabor Alojzij, v Turnišču pa g. Jerič Mihael.

Lendava. V nedeljo bodo dobili (5. julija) pri nas belo zastavo volilci iz Žižkov, ker so volili vedno v strnjениh vrstah, zlasti pa 5. maja lani vsi razen enega glasovali za Jeftičev režim. Baje bi tudi židi radi imeli tako zastavo, ker so tudi oni tako glasovali. Mi jim privoščimo.

Turnišče. Iz naše fare je romalo 30 romarjev v Maribor na Slomšekove praznike. Največ je bilo biciklistov, med katerimi je bil tudi naš g. kaplan šofstarec Alojz, ki se je potrudil in se podal na dolgo pot, da bi s svojimi verniki poča-

NE VESTE, ALI BO JUTRI MOGOČE!

Če bi bilo človeško življenje tako urejeno, da bi moral vsak človek dočakati starost, se glede bodočnosti ne bi bilo treba vznemirjati. Ker pa smrt ne gleda na leta, smo vedno v negotovosti. Meseca junija so prinašali časopisi poročila, kako je strela ubijala ljudi. Dne 1. julija so prinesli poročilo, kako je elektrika ubila dva moža — eden izmed obeh je bil oče štirih otrok. Smrt je prišla nepričakovano, ko sta najmanj mislila nanjo.

Kako je s katerim izmed nas? V tem trenutku smo zdravi, v najkrajšem času pa se lahko primeri kaj nenadnega.

Smrti ne more nihče ubežati. Pač pa se glede bodočnosti vsak lahko reši gotovih skrbi. Med drugim vsak lahko zasigura svojcem za slučaj svoje smrti nekaj denarja, s katerim bodo krili pogrebne stroške in si za nekaj časa pomagali. To doseže s tem, da se zavaruje pri »Karitas« za slučaj smrti. Karitas je ravno zato ustanovljena, da bi ljudem pomagala v slučaju smrti, ko je pomoč najbolj potrebna.

Z zavarovanjem naj nihče ne odlašaj. Nekateri so mnenja, da je dovolj, če se na stara leta zavarujejo. To mnenje je usodno in sicer: 1. radi tega, ker nihče ne ve, ali bo dočakal starost; 2. ker je zavarovana vsota odvisna tudi od tega, koliko je kdo star, ko se zavaruje.

Ne recite: »za zavarovanje še imam čas«, ker ne morete jamčiti niti za eno minuto življenja. Bog ve, če bo jutri mogoče storiti, kar danes zamudite!

Nemudoma se obrnite na krajevnega zastopnika ali na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova ul. 8) in se zavarujte! Zavarujte tudi svoje domače!

833

stil našega svetnika. Po zaključitvi praznikov so se vsi vrnili zdravi in zadovoljni in s prijetnimi spomini na Maribor.

Turnišče. Nemila smrt nar je pobrala mlado ženo Cizmagojo Julo roj. Pucko, ki je zapustila troje mladoletnih otrok in žalujočega moža. Pokojna je bila stara 45 let; v zakonu je živela 27 let. Bila je krščanska žena, dobra mati vzgled dobrih krščanskih žena! Naj počiva v miru. Žalujemo pa naše iskreno sožalje!

Turnišče. Prosvetno društvo je napravilo pred kratkim izlet v Apače k g. Hendinu. G. Hendin jim je pokazal mnogo lepih reči. Kogar je kaj zanimalo, bo imel od tega korist. Vsak dober pouk služi za napredek v gospodarstvu.

Ali si že obnovil naročnino?

živeti, da njegova domovina ni mogla dobiti zadostnega orožja za svojo obrambo; med tem ko je imela Italija vsega dovolj.

Neguševa izjava glede posojila in edine abesinske železnice se glasi: »Vse moje prošnje, da bi dobil od 52 držav, ki so mi obljubile pomoč, kakšno večjo denarno pomoč, so ostale brez uspeha. Mojih pozivov nikdo ni poslušal, čeravno so členi pakta Zveze narodov, na katerega ste vsi prisegli, v tem pogledu jasni in prozorni. Nam ste uporabo gline železnice prepovedali, napadalcu ste jo sedaj popolnoma izročili, da jo uporablja po mili volji.«

Zadnji negušev poziv Zvezi narodov je tale:

»Varujte se ga, vas prosim za božjo voljo! Strašno se je rotil. Ta človek bi mogel vse storiti.«

»Nikar se ne boj, Pavla,« jo je miril in tako pogledal, da ji je udarila kri v glavo. Počasi je odšla v sobo in se jokala.

Gospodar je šel gor po denar. Šele čez kakih deset minut se je vrnil in stopil v kuhinjo, izročil denar materi in ji dejal, naj izplača kosca, ker falota noče več videti. Ko je odhajal iz kuhinje, ga je med vrati srečala Pavla. Znova je zardela in mu hotela nekaj reči. Še preden je mogla z besedo iz ust, se je iz temnega kota pod stopnicami zagnalo nekaj sivega: to je bil Lisjak, ki se je z nožem v roki zapodil proti Ravnjaku. Nekaj časa je bil Ravnjak kakor ukopan, potem se je umaknil in ozrl, s čim bi se mogel braniti. Toda vse bi bilo prepozno in nož bi mu bil že davno prejel v prsih, preden bi se bil mogel zbesnelega človeka ubraniti, če bi se ne bilo zgodilo nekaj nepričakovanega. Ko je Pavla videla, kaka nevarnost grozi gospodarju, se je vrgla ko blisk med njega in Lisjaka in s svojim telesom prestregla sunek. Iz ust se ji je izvil le tožni vzdih: »Jezus, Marija!«, potem se je zgrudila. V tem pa je že Ravnjak tresnil s polenom po morilecu in mu razblij desno ramo. Kriknil je, izpustil nož in se zakotalil po tleh... Nastal je grozen vrišč. Materi v kuhinji je krč stisnil srce, da je obsedela za mizo,

zaječala in lovila sapo, kuhinjska dekla je odprla okno ter zakričala skozenj:

»Pomagajte! Pomagajte! Vse nas bo pobil.«

Z vseh strani so prihiteli hlapci in dekle in vsi iz sebe spraševali:

»Kaj se je zgodilo? Kaj je? Kaj je, za božjo voljo?«

»Silvester, ta falot, je Pavlo zaklal, mene je hotel,« je vpil Ravnjak v ta hrup.

Pokleknil je poleg oklanega dekleta, ki je brez zavesti ležalo na tleh v mlaki krvi, rahlo ji je privzdignil glavo in jo s toplim glasom klical: »Pavla! — Pavla! — Pavla!«

Dekle je močnejše zahropelo, ni se pa zavedlo. Posli so stali okoli in niso vedeli, kaj bi, Kristina se je jokala in drla: »O ljuba Gospa! O Ježeš križani! Uboga Pavla! Uboga Pavla!« Tri dekle so jo poskušale dvigniti, toda Ravnjak jim je branil, ker se je bal, da bi ji moglo škodovati. Dejal je hlapcem:

»Lipe, pojdi hitro po gospoda!... Ti, Florijan, leti dol po doktorja! Naj hitro, hitro pride!«

»Doktor je pri Mlinarici,« je hripala Urška, »še ni pol ure, ko sem ga videla, da je šel tja.«

»Potem leti tja in naj hitro hitro pride,« je silil gospodar.

»Kje pa je Silvester, morilec?« je vprašal ujec Miha.



Fantovski tabor na Uršlji gori. Kakor do sedaj že dve leti zaporedoma, se vrši tudi letos na znameniti Uršlji gori fantovski tabor, namenjen za dekanije Mežiška dolina, Dravograd, Stari trg in Saleška dolina. Tabor je določen za nedeljo dne 19. julija, v slučaju slabega vremena pa za 26. julija. Za danes navajamo samo glavni spored tabora, ki je: V soboto 18. julija popoldne prihod fantov na goro. Ob 8. uri zvečer večernice. Po večernicah kresovanje, pri katerem se bodo prepevale slovenske narodne pesmi, spuščale rakete in streljalo. Zvečer in naslednjo jutro se bo po potrebi spovedovalo. Za nedeljo zjutraj sta predvideni dve sv. maši in sicer ena ob 6. uri, druga ob 8. uri s pridigo in skupnim sv. obhajilom. Pri sv. maši se bodo prepevale evharistične pesmi. Po maši je na prostem pred cerkveno hišo prosvetno zborovanje vseh mož in fantov, na katerem govore priznani mladinski in prosvetni govorniki. Imena govornikov, kakor tudi natančnejši spored bomo objavili pozneje a pravočasno v našem časopisu. Vabimo vse poštene moše in fante iz vseh štirih zgoraj navedenih in drugih bližnjih dekanij, da se udeležijo tega fantovskega tabora na Uršlji gori. Naj bo ta tabor mogočna manifestacija naših mož in fantov za naša poštena slovenska in katoliška načela. Tudi vse preč. gg. duhovnike prosimo, da priporočajo vsem možem in fantom svojih župnij, da se le-ti v čim večjem številu udeležijo tabora na Uršlji gori. Vabi vse: Akcijski odbor za fantovske tabore na Uršlji gori.

Krščanska ženska zveza priredi dne 11. in 12. julija veliko romanje v Slovenski Ludi — Rajhenburg. Tega romanja se udeležijo tudi naš nadpastir dr. Ivan Tomažič. Kdor bi se romanja rad udeležil in se še ni prijavil, naj to stori vsaj do srede dopoldne, da moremo pravočasno preskrbeti vse potrebno. Vožnja je polovična. Stane samo 50 Din z vsemi potrebnimi izkaznicami. Marijini častilci! Porabite to lepo priliko in pohitite z nami v naše slovensko ludiško svetišče Rajhenburg! Odhod iz Maribora dne 11. julija ob 9. uri 45 minut. Sv. maša pred odhodom bo ob pol osmih zjutraj v stolnici. V

petek dne 10. julija se dobijo vozne karte v pisarni Aleksandrova cesta 6 I od 2. do 5. ure popoldne. — Odbor.

Vojnik. »Naše Prosvetno društvo obhaja 25-letnico svojega obstoja in delovanja. V to svrhu priredimo v nedeljo, 19. julija, popoldne po večernicah prosvetno-spominsko proslavo. Govori predsednik Prosvetne zveze dr. Josip Hohnjec. Prijatelji krščanske prosvete iz domače in sosednjih župnij vljudno vabljeni!

Laško. Prosvetno življenje se je pri nas zadnji čas zelo povzdignilo. Še nam je v spominu izredno lepa in nadvse dobro uspeša proslava Antona Martina Slomška v mesecu januarju. S tem pa še naše prireditve niso bile izčrpane. Sledilo je tej proslavi še več ljudskih iger in le-

po uspeli izlet kmetijskih fantov v Maribor. — Ravno v teh dneh pa je zopet vsa fara na delu. Pripravljamo se na veliko igro Gregorinov pasijon »Čas obiskanja«. Dan za dnem se vršijo vaje, saj nastopi pri tej veliki igri na prostem pred farno cerkvijo okoli 200 oseb. Za to prireditev so že sedaj postavili ogromen oder, za katerega so porabili nad 200 kubičnih metrov lesa. Les so darovali naši zavedni župljani, vse ostalo težko delo pa so izvršili naši vrli okoliški kmečki fantje. To veliko prireditev, kakršne Laško sploh še ni videlo, vodi priznani strokovnjak dramatik g. Vavpotič. Vse ostalo podrobno delo pa leži večinoma na ramah našega agilnega prijatelja mladine g. kaplana Al. Bratuše. Občinstvo že težko pričakuje vpriizoritve te lepe igre, ki se bo vršila sredi meseca julija.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jernej pri Ločah. V presledku treh tednov sta tukaj umrli prevžitkarja Arbeiter Fr. in njegova žena Marija. Njega je vzela vodenika, njo pa posledice lanske kapi. On je bil vesplošno spoštovan, krščanski mož, dolgoletni cerkveni ključar in prej občinski odbornik in načelnik krajevnega šolskega sveta. Rad je bral dobre liste, dokler je mogel, tudi ob delavnih hodil v cerkev, rad v cerkvi pomagal, z vso potrpežljivostjo prenašal svojo težko bolezen in sam bolan še ženi stregel. Otroke sta krščansko vzgojila in vse lepo preskrbela, da ima vsak svoj lastni dom. Naj jima bo Bog plačnik za vse, kar sta trpela in dobrega storila v čast božjo ter v blagor družine in ubogih. Sedaj jima je po dolgi, mukepolni bolezni sledila v boljšo večnost hči Franciška, po domače Kocijanka na Prihovi. Bila je res to žena-mučenica in je vsak, ki je slišal o njeni smrti, rekel: No, zdaj je enkrat rešena! Zapušča štiri otroke, izmed katerih je najmlajši šele eno leto star. Naj v miru počiva!

Ljutomer. Iz južne Srbije je prispela žalostna vest, da je mladega slovenskega majorja Frančka Zacherla ubila strela. Bil je v skupini

drugih vojakov graničarjev. Toda nemila usoda je zadela ravno njega, dočim je nekega drugega oficirja samo omamila, ki pa je že prišel k življenju. Pred dobrimi 14 dnevi je bil doma še na dopustu, izredno vesel, kakor je bil vedno, kadar je prišel med svoje prijatelje. Ob slovesu v njegovo službo si pač nihče ni mislil takrat, da bo v kratkem času prišlo poročilo o njegovi nenadni smrti. Grozno nas je ta vest zadela, saj je bil pri vseh priljubljen. Na željo domačih je bil prepeljan v Ljutomer. Dne 30. junija ob osmih zvečer ga je na glavnem kolodvoru pričakovala velika množica, ki ga je spremljala k njegovim domačim. Drugi dan popoldan je bil pogreb. Pogreba se je udeležila duhovska oblast z 18 duhovniki, svetna oblast z g. srezkim načelnikom ter četa vojakov iz Murske Sobote. Na domu so mu domači pevci pod taktirko organista g. Potočnika zapeli žalostinko »O težka pot«. Nato se je razvil dolg spreved na pokopališče. Ob grobu je opravil pogrebne molitve č. g. Weixl, dekan iz Sv. Križa pri Ljutomeru, ki je tudi spregovoril par besed o življenju pokojnega. Od njega se je poslovil tudi še njegov spremljevalec tovariš poročnik iz Stru-

Nikjer ga ni bilo. Na tleh je ležal še okrvavljen nož, zločinec pa je v tem hrupu zginil, da ga nihče ni videl. Miha je šel z dvema moškima po vsej hiši in vseh poslopjih, v hlev in na gumno, toda o beguncu ni bilo nobenega sledu.

Medtem je Pavla iznenada odprla oči, dvignila glavo in se z levico prijala za svojo desno stran ter žalostno zastokala: »Oh — oh, boli!« Potem se je s široko razklenjenimi očmi ozrla okoli, in ko je zagledala Ravnjaka, je vprašala s slabim glasom:

»Ali vas ni?«

»Ne, mene ni! Ampak tebe, tebe!« je odvrnil.

Tedaj ji je dahnilo zadovoljno veselje na obraz in zašepetala je: »Hvala bodi Bogu!«

Takoj pa se je zopet jela ogledovati.

»Kje je oni?« je v strahu vprašala.

»Odšel je, nič se ne boj več!« jo je tolažil gospodar.

Zdaj je hotela vstati, pa je zastokala in se zvrnila nazaj.

»Hudo boli,« je tožila. »Zabodel me je.«

»Le mirno leži, Pavla,« jo je opominjal Ravnjak.

»Poslali smo po doktorja; kmalu pride.«

Komaj je to izrekel, že je zunaj pred durmi oživel. Prihitela je Urška, za njo zdravnik, s tem pa Jerca, ki je bila mimogrede pri Mlinarju in je tu izvedela za nesrečo.

Ravnjak je stopil zdravniku nasproti in mu je na kratko povedal, kaj in kako se je zgodilo.

Na Jerčinem obrazu je divjala prava burja.

»Še danes zjutraj sem rekla Nani, da bo nesreča,« je godrnjala. »Dedcem ne smeš nikoli zaupati; ali so mežve ali pa razbojniki.«

Potem se je sklonila k ranjenemu dekletu in rekla tako mehko, kakor ni bila njena navada:

»Ubogi otrok, kaj so ti storili! Ali te hudo boli?«

»Boli že,« je šepetala Pavla, »toda nobeden ni kriv kakor tisti Silvester. Vsi so mi dobri. Botra, zahvaliti se jim morate, kajne da?«

Zdaj je stopil zdravnik k dekletu, odrinil Jerco, preiskal rano in kratko dejal:

»V desnem ramenu in na desni strani prs je oklana. Spraviti jo moramo v sobo, da jo lahko natančno pregledam.«

Jerca je koj prišla, zgrabila je z obema rokama in nesla dekle kakor otroka v materino kamro ter jo položila na zofo. Zdravnik je naročil, naj mu prinesejo kaj prta, več skled tople vode in škarje; vsi drugi razen Jerce in Urške, ki sta mu pomagali, so morali ostati zunaj.

Mati, ki ji je pri srcu že odleglo, pa se je vedno še krčevito jokala, je zaklicala sina k sebi v kuhinjo. Ta je prišel, z obema objel njeno mrzlo roko in dejal ljubeče:

(Dalje sledi.)

»Prišel sem semkaj, da vam izrečem zadnji poziv, da posredujete v prilog mojemu narodu, ki se je moral krivici kloniti zato, ker ga pravica ni podpirala. Če boste to storili, bo zgodovina beležila vaše dejanje, če tega ne boste storili, ne boste mogli ulti njenemu prekletstvu.«

Kaj je z Marija-Terezija tolarjem v Abesiniji?

Italijani so prepovedali pod visokimi kaznimi nakup in prodajo tolarjev po drugi vrednosti, kakor je določena. V trgovanju pa ima pred tolarjem prednost italijanska lira. Strogo pa je prepovedan vsak izvoz denarja iz Abesinije.